

зи единъ важенъ періодъ въ животътъ на единъ народъ да ся забрави съвсѣмъ въ продълженіе на 4-5 вѣкове, щото Несторъ да не поменува нищо за това. Той поменува че апостолитъ Св. Павелъ и Андрей сж проповѣдвали на Славенитъ въ Иллирій и Руссій, и Шафарикъ справедливо забѣлжва че ако това прѣданіе и да не ся потвърдява съ основателны доказателства, обаче за това, дѣто Несторъ го е споменжлъ, дава право да ся мысли, че той е гледалъ на Славенитъ като древни жители въ Европж.

Главнитъ источники за опознаніе съ славенскитъ народы сж Византійскитъ писатели; каквото: Прискъ Паніята (471), Прокопій (552), Агапій (559), Менандръ 594, Маврикій 902, Теофилактъ Симока-та 629, Георгій Писидисъ 641, Г. Синсевлъ Монахъ 800, Ив. Малала 800, Теофанъ Исакиусъ 817, Патріархъ Никифоръ 828, Ив. Генесій 867, Левъ VI. 611, Левъ Граматикъ 940, Костантинъ Порфирородный 959, Левъ Діаконъ 975, Ив. Скилица 1057, Г. Кедринъ 1057, Си-